

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af lov om hjemmesygeplejerskeordninger.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Lovforslaget giver kommunerne hjemmel til at etablere driftsoverenskomst med selvejende institutioner, der påtager sig opgaver på hjemmesygeplejeområdet.

Ministeren skriver, at bestemmelsen svarer til bistandslovens § 9, hvorefter en kommunalbestyrelse kan overlade sine beføjelser til en selvejende institution, som har driftsoverenskomst med kommunen. Jeg skal blot for god ordens skyld erindre om, at en selvejende institution med driftsoverenskomst er forpligtet til at udføre opgaven efter kommunens anvisninger, og at bemyndigelsen kan trækkes tilbage, såfremt kommunen ikke finder, at opgaven er løst i medfør af aftalen.

Ministeren mener, at vedtagelsen af dette lovforslag sikrer et bedre grundlag for den fornødne samordning af hele hjemmeplejen, og det kan lyde rimeligt nok på baggrund af den omstilling på ældreområdet, der er i gang. Men jeg ved, at 160 kommuner allerede har gennemført en integrering på området, og at 30 kommuner har besluttet sig for det, så jeg stiller ministeren dette spørgsmål: Hvem er dette forslag egentlig nødvendigt for?

Jeg har fået den tanke, at hvis man bor i en lille kommune, hvor integrationen er gennemført med en selvejende institution, hvis holdninger ikke stemmer overens med ens egen livsholdning, kan man så sige nej tak og få hjælp fra nabokommunen? Det tangerer vel princippet om det frie valg.

Tør jeg formode, at der har været konstateret nogle praktiske vanskeligheder, og at gennemførelsen af forslaget vil gavne de ældre, som har behov for pleje, eller andre i øvrigt – man behøver jo ikke at være ældre for at have behov for hjemmesygepleje – eller drejer det sig blot om en administrativ foretelse? Det kan ministeren vel besvare efter ordførertalerne.

Vi lægger desuden vægt på, at ordningen vil være undergivet forvaltningslovens bestemmelser og dermed giver brugerne beskyttelse.

Socialdemokratiet er indstillet på at gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Karen Højte Jensen (KF):

Dette forslag er jo et af de temaer, der var med i sundhedsloven, og på den baggrund overraskes jeg lidt af fru Tove Lindbo Larsens tale.

Jeg tror, det er vigtigt at fastslå, at det her netop er en af de knaster, som er tilbage på sygeplejeområdet. Det er sådan i dag, at en kommune ikke kan bruge en sygeplejerske fra en selvejende institution i den integrerede pleje, som man i øvrigt gerne vil tilrettelægge. På bistandslovsområdet kan hjemmehjælperen derimod godt have deres udgangspunkt på et plejehjem og i øvrigt arbejde både på plejehjemmet, i ældreboliger og i private hjem.

På den baggrund kan jeg sige, at vi synes, at forslaget er et vigtigt skridt i retning af at sikre en bedre samordning de steder, hvor det er en selvejende institution, der er udgangspunktet, og derfor kan vi tilslutte os forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

I februar 1991 behandlede vi her i salen et forslag fra socialministeren, hvor et af elementerne drejede sig om uddelegering af kommunale og amtskommunale beføjelser til selvejende institutioner. Forslaget fik positive ord med på vejen fra alle partier, da det jo både er selvfølgelig og naturligt, at kommunale og selvejende institutioner får samme arbejdsvilkår til glæde og gavn for brugerne.

Forslaget fra sundhedsministeren er en naturlig følge af udviklingen i samarbejdet med de selvejende institutioner, der nu har denne driftsoverenskomst med kommunen. Det drejer sig altså om hele sygeplejeområdet: udbygningen af døgnplejen, omstillingen på ældre-